

AMIGDALITA CRONICĂ: ASPECTE EPIDEMIOLOGICE ȘI ETIOPATOGENETICE

Lucian Danilov

Școala de Management în Sănătate Publică USMF „Nicolae Testemițanu”

Summary

Chronic tonsillitis: epidemiological and etiopathogenetical aspects

Epidemiological state of chronic tonsillitis among the population of various continental areas was analyzed. Data were rather different both in children and adults. This shows that it is necessary a research of epidemiological situation of chronic otorinolaryngological pathologies in each continental area we are interested in to know the real state. A detailed statistic study performed, to know the prevalence of chronic tonsillitis in different areas of Moldova, the minimalization of factors that favourize the development of the inflammatory processes in palatine tonsillites will lead to the impruovemeant of the quality of evidence of these patients and taking steps of prevention and treatment, which will reduce the number of this pathology complications.

Rezumat

S-a analizat starea epidemiologică a amigdalitei cronice între populație în diferite zone continentale. Datele sunt destul de variate atât la copii, cât și la maturi. Aceasta ne demonstrează faptul că este necesară cercetarea stării epidemiologice a patologiilor cronice otorinolaringologice în fiecare zonă continentală ce ne interesează pentru a cunoaște situația reală. Efectuarea unui studiu statistic amplu, cunoașterea prevalenței amigdalitei cronice în diferite localități a R. Moldova, minimalizarea factorilor ce favorizează dezvoltarea proceselor inflamatoare în amigdalele palatine v-a duce la îmbunătățirea calității evidenței acestei categorii de pacienți, efectuarea măsurilor de profilaxie și tratament, v-a micșora numărul de complicații a acestei patologii.

Actualitatea temei

Starea sănătății omului se formează în rezultatul unei compuse interconexiuni între particularitățile ereditar-constituționale a organismului uman și mediul înconjurător, societatea în care el se dezvoltă. Varietatea normei și patologiei omului în dependență de factorii geografici și etnici este un fapt deja confirmat (1,2).

Lupta cu infecția cronică locală în amigdalele palatine, care provoacă schimbări patologice locale și generale se consideră o sarcină prioritară a medicinei practice. Problema amigdalitei cronice și rolul ei în dezvoltarea patologiilor diferitor organe și sisteme a fost și rămîne actuală în prezent. Deseori consecințele amigdalitei cronice sunt complicații cardio-vasculare, articulare, renale. La a treia parte dintre pacienți amigdalita cronică se asociază cu diferite semne de intoxicație: oboseală, scăderea poftei de mîncare, subfebrilitate, senzații de dureri în regiunea inimii și articulațiilor, care deseori sunt cauza pierderii capacității de muncă și uneori invalidizare (3).

Scopul cercetării

Efectuarea unui studiu epidemiologic a amigdalitei cronice în diferite zone continentale și aprecierea unor factori ce favorizează la dezvoltarea unui proces imflamator cronic în țesutul limfatic a amigdalelor palatine.

Materiale

Conform datelor lui I.Soldatov (1975) de amigdalită cronică suferă 15,8% din populația examinată. După datele lui B. Șevrîghin amigdalita cronică apare la 12-15% cazuri din populație. Prevalența amigdalitei cronice între copii este în limite destul de mari, conform datelor autorilor A.Daihes, L.Makarevici, R. Nurgalieva - 2,9-23,4% (1979). Răspîndirea amigdalitei cronice la copii după investigațiile lui V.Palcium (2007) este de 12-15%, între populația matură – de la 2,5% pînă la 10%.

În structura patologiilor otorinolaringologice în Rusia frecvența amigdalitei cronice la copii alcătuiește 38,4%, la maturi – 10,7% (6). Ne convingem, că amigdalita cronică la copii este o problemă majoră a medicinei practice prin faptul că de această afecțiune suferă de la 4 până la 9% dintre toate bolile la copii. Din grupul copiilor des bolnavi (fiecare al patrulea copil), amigdalita cronică alcătuiește 43%. În grupul copiilor, ce suferă de patologii cronice a organelor otorinolaringologice, amigdalita cronică alcătuiește 54 – 79% (4).

Este destul de mare numărul de angini în așa orașe mari ca Moscova, Kiev, care atinge 70-80 cazuri la o mie de oameni. Între populația rurală înbolnăvirile de angini sunt de două ori mai puține, față de cea urbană (I. Potapov 1975).

Prevalența amigdalitei cronice la maturi în regiunea Siberiei de Vest, conform datelor T.Capustina (2003) este de 12,7% la europeni și 20,8% la iacuci (2).

A fost examinată starea epidemiologică a răspîndirii amigdalitei cronice în condițiile climei reci a regiunii Amur, Rusia. 12% din populație suferea de proces cronic inflamator a amigdalelor, vârsta medie fiind $28,7 \pm 1,5$ ani. Patologia discutată în mediul urban era de 1,4 ori mai frecvent întâlnită decît în mediul rural. Forma decompensată a amigdalitei cronice predomina de 2,4 ori în oraș, față de locuitorii din sat (5).

J.Warren (2004) a apreciat prevalența faringitei streptococice în or. Toronto, Canada, care a fost 12,9% (6).

N. Hmelnițcaea (1999, Sankt Petersburg) a apreciat o corelare între activitatea funcțională a amigdalelor palatine și vârsta pacientului, manifestările clinice a amigdalitei. Se atrage atenție la evidența mai strictă a copiilor cu amigdalită cronică la copii de vârsta școlară, cînd afectarea amigdalelor de proces cronic inflamator este mai des întâlnită.

În primii ani după avaria la stația atomică din Cernobîl (Ucraina, Brianșc) s-au efectuat cercetări în aprecierea acțiunii fonului radioactiv mărit asupra stării inelului limfatic faringian la copii. S-a constatat, că prevalența amigdalitei cronice la copii a fost 33,3%, dintre care 8,5% copii au fost cu formă decompensată a amigdalitei cronice (7).

S.Hasanov (1992) a studiat răspîndirea, cauzele, rolul factorilor ereditari și sociali în dezvoltarea amigdalitei cronice examinînd 321 familii în care 335 copii erau la evidență cu amigdalită cronică. După examinarea familiilor s-au mai depistat 114 copii cu aceeaș patologie. Cazuri a așa numitor amigdalite „familiare” s-au observat la 171 familii (53,3%). Rezultatele investigațiilor arată posibilitatea apariției amigdalitei „familiare”, care necesită efectuarea la timp a măsurilor profilactice (8). Unii autori socot, că în răspîndirea amigdalitei cronice în familii îl joacă rolul factorilor predespozanți ereditari constituționali (9), alți autori nerefuzînd factorii numiți, atrag atenție la factorul contagios între membrii familiei (10).

Discuții

Este evident, că factorul principal etiopatogenetic în dezvoltarea amigdalitei cronice este cel microbial, dar există și un lanț destul de complicat patogenetic biologic individual a fiecărui organism în dezvoltarea acestei maladii. Dacă datorită dezvoltării farmacoterapiei s-a ajuns la progrese considerabile în aplicarea antibioticoterapiei contra antigenilor patogeni, apoi schimbarea mecanismelor patogenetice a procesului inflamator, uneori programat genetic, este mult mai dificil și necesită investigații fundamentale imune, biologice. Gravitatea acestei maladii se înrăutățește pe fonul a mai multor factori și anume:

- devierilor în perioada de dezvoltare antenatală și intranatală a copilului, ce condiționează în primul rînd pericolul afectării sistemului nervos central, predispune spre creșterea cazurilor de naștere prematură;

- alimentația irațională și artificială, avitaminoza, bolile infecțioase, care contribuie la scăderea sistemului imunitar;

- alergia;

- infecția de vecinătate - rinitele, sinusitele, hipertrofia vegetațiilor adenoide și adenoiditele cronice;

- influența nefavorabilă a diferitor factori ai mediului extern - agenți chimici în produse

alimentare, poluarea aerului, fonul radioactiv mărit;

- acțiunea permanentă și mărită a antigenilor mediului înconjurător, adică superinfecția, mai ales la copii ce au o imunitate nefavorabilă și frecventează creșele și grădinițele de copii, școlile, liceile și alte instituții.

Avind în vedere analiza epidemiologică a amigdalitei cronice între populație expusă în text în diferite zone continentale putem face concluzia că datele sunt destul de variate atât la copii, cât și la maturi. Aceasta ne demonstrează faptul că este necesară cercetarea stării epidemiologice a patologiilor cronice otorinolaringologice în fiecare zonă ce ne interesează pentru a cunoaște situația reală. Efectuarea unui studiu statistic amplu, cunoașterea prevalenței amigdalitei cronice în diferite localități a R. Moldova, minimalizarea factorilor ce favorizează dezvoltarea proceselor inflamatorii în amigdalele palatine v-a favoriza îmbunătățirea calității evidenței acestei categorii de pacienți cu depistarea cauzelor etiopatogenetice, ereditare, sociale. Efectuarea măsurilor de profilaxie și tratament v-a micșorarea numărului de complicații a acestei patologii.

Bibliografie

1. Агаджанян Н.А., Ермакова Н.В., Экологический портрет человека на Севере. М.,1997.
2. Капустина Т.А. Распространенность хронических оториноларингологических заболеваний у взрослых жителей Восточной Сибири. Бюллетень СО РАМН, N.4 (110), 2003, с.70-73.
3. Попа В.А. Хронический тонзиллит. Кишинев, 1984.
4. Горашенко Т.И., Богомилский М.Р., Шишмарева Е.В. Новые подходы к лечению обострений хронического тонзиллита у детей. Детские инфекции 1. -- 2004
5. Антипенко В.В. Консервативное и хирургическое лечение хронического неспецифического тонзиллита. Автореф.диссер.на соиск. ученой степени канд.мед.наук, Санкт-Петербург 2009.
6. Warren J. Practical Experience with Clinical Algorithms for Reducing Unnecessary Antibiotic Use in the Management of Streptococcal Pharyngitis. Issues Infect Dis. Basel, Karger, 2004, vol 3. pp 36 – 48.
7. Ситников В.П., Куницкий В.С. Наука и медицина – Чернобылю Международная конференция, Тезисы. Гродно 1993, 214-215.
8. Хасанов С.А. Актуальные вопросы оториноларингологии Ташкент 1992, 36-37.
9. Быкова В.П. Вестник оториноларингологии 1998,1,43-45.
10. Балашко И.С. Здравоохранение Белоруссии 1975,7, 68-70

VALOAREA FIȘEI MEDICALE A BOLNAVULUI DE STAȚIONAR ÎN DEMONSTRAREA CALITĂȚII INTERVENȚIEI CHIRURGICALE

Andrei Pădure

Școala de Management în Sănătate Publică USMF „Nicolae Testemițanu”

Summary

Value of the in-patient records in demonstration of surgical intervention quality

Objective of this work was to analyze compartment “Surgical intervention” from in-patient records for valuation of documentary deficiencies admitted in this section and to demonstrate their impact on quality of operations. 439 in-patient records completed during 2003-2008 in various hospitals of the Republic of Moldova were studied. Documentary deficiencies were established, the most common of them were omission of the postoperative diagnosis.